

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (třetího senátu)

28. dubna 2022*

„Řízení o předběžné otázce – Směrnice 2001/23/ES – Články 3 až 5 – Převody podniků – Zachování práv zaměstnanců – Výjimky – Úpadkové řízení – Postup *pre-pack* – Přežití podniku – Převod (části) podniku v důsledku prohlášení úpadku, kterému předcházela postup *pre-pack*“

Ve věci C-237/20,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 267 SFEU, podaná rozhodnutím Hoge Raad der Nederlanden (Nejvyšší soud Nizozemska) ze dne 29. května 2020, došlým Soudnímu dvoru dne 5. června 2020, v řízení

Federatie Nederlandse Vakbeweging

proti

Heiploeg Seafood International BV,

Heitrans International BV,

SOUDNÍ DVŮR (třetí senát),

ve složení A. Prechal, předsedkyně druhého senátu, ve funkci předsedkyně třetího senátu, J. Passer, F. Biltgen (zpravodaj), L. S. Rossi a N. Wahl, soudci,

generální advokát: G. Pitruzzella,

vedoucí soudní kanceláře: M. Ferreira, vrchní radová,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 30. září 2021,

s ohledem na vyjádření předložená:

- za Federatie Nederlandse Vakbeweging par F. M. Dekker, advocaat,
- za Heitrans International BV a Heiploeg Seafood International BV B. Kraaipelem, J. F. Flieketem a I. Spinathem, advocaten,
- za nizozemskou vládu M. K. Bulterman a J. Langerem, jako zmocněnci,

* Jednací jazyk: nizozemština.

– za Evropskou komisi A. Nijenhuisem a B.-R. Killmannem, jako zmocněnci,
po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 9. prosince 2021,
vydává tento

Rozsudek

- 1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu článků 3 až 5 směrnice Rady 2001/23/ES ze dne 12. března 2001 o sbližování právních předpisů členských států týkajících se zachování práv zaměstnanců v případě převodů podniků, závodů nebo částí podniků nebo závodů (Úř. věst. 2001, L 82, s. 16; Zvl. vyd. 05/04, s. 98).
- 2 Tato žádost byla podána v rámci sporu mezi Federatie Nederlandse Vakbeweging (Nizozemská federace odborových hnutí) (dále jen „FNV“), nizozemskou odborovou organizací, a společnostmi Heiploeg Seafood International BV a Heitrans International BV (dále společně jen „nová skupina Heiploeg“), nizozemskými společnostmi, ve věci zachování práv zaměstnanců uvedených společností v návaznosti na převod podniku, když je převodce předmětem konkursního řízení.

Právní rámec

Unijní právo

- 3 Směrnice 2001/23 představuje kodifikaci směrnice Rady 77/187/EHS ze dne 14. února 1977 o sbližování právních předpisů členských států týkajících se zachování práv zaměstnanců v případě převodu podniků, závodů nebo částí podniků nebo závodů (Úř. věst. 1977, L 61, s. 26), ve znění směrnice Rady 98/50/ES ze dne 29. června 1998 (Úř. věst. 1998, L 201, s. 88).
- 4 Bod 3 odůvodnění směrnice 2001/23 zní takto:
„Je proto nezbytné stanovit opatření na ochranu zaměstnanců pro případ změny zaměstnavatele, zejména zajistit zachování jejich práv.“
- 5 Článek 1 uvedené směrnice v odst. 1 písm. a) a b) stanoví:
„a) Tato směrnice se vztahuje na veškeré převody podniku, závodu nebo části podniku nebo závodu na jiného zaměstnavatele, které vyplývají ze smluvního převodu nebo sloučení;
b) S výhradou písmene a) a následujících ustanovení tohoto článku se převodem podle této směrnice rozumí převod hospodářské jednotky, která si zachovává svou identitu, považované za organizované seskupení prostředků, jehož cílem je vykonávat hospodářskou činnost jako činnost hlavní nebo doplňkovou“.
- 6 Článek 3 uvedené směrnice v odst. 1 prvním pododstavci stanoví:
„Práva a povinnosti, které pro převodce vyplývají z pracovní smlouvy nebo pracovního poměru platných ke dni převodu, jsou v důsledku převodu převedeny na nabyvatele.“

7 Článek 4 směrnice 2001/23 v odst. 1 prvním pododstavci stanoví:

„Převod podniku, závodu nebo části podniku nebo závodu nepředstavuje sám o sobě pro převodce nebo nabyvatele důvod k propouštění. Toto ustanovení však nebrání propouštění z hospodářských, technických nebo organizačních důvodů, se kterými jsou spojeny změny stavu zaměstnanců.“

8 Článek 5 uvedené směrnice stanoví:

„1. Nestanoví-li členské státy jinak, nevztahují se články 3 a 4 na převod podniku, závodu nebo části podniku nebo závodu, pokud je převodce předmětem konkursního řízení nebo obdobného úpadkového řízení, které bylo zahájeno s cílem likvidace majetku převodce a které probíhá pod dohledem příslušného orgánu veřejné moci (kterým může být správce konkurzní podstaty schválený příslušným orgánem veřejné moci).

2. Použijí-li se články 3 a 4 na převod během úpadkového řízení, které bylo zahájeno vůči převodci (je-li řízení zahájeno s cílem likvidace majetku převodce či nikoli), může členský stát za podmínky, že toto řízení probíhá pod dohledem příslušného orgánem veřejné moci (kterým může být správce konkurzní podstaty určený vnitrostátními právními předpisy), stanovit, že

a) bez ohledu na čl. 3 odst. 1 nejsou závazky převodce vyplývající z pracovní smlouvy nebo pracovního poměru, které vznikly přede dnem převodu nebo před zahájením úpadkového řízení, převedeny na nabyvatele, je-li toto řízení podle právních předpisů členského státu spojeno alespoň s takovou ochranou, jaká je poskytována v situacích uvedených ve směrnici Rady 80/987/EHS [ze dne 20. října 1980] o sbližování právních předpisů členských států týkajících se ochrany zaměstnanců v případě platební neschopnosti zaměstnavatele [Úř. věst. 1980, L 283, s. 23; Zvl. vyd. 05/01, s. 217],

nebo že

b) nabyvatel, převodce nebo osoba či osoby vykonávající oprávnění převodce na jedné straně a zástupci zaměstnanců na straně druhé se mohou, pokud to stávající právní úprava nebo zvyklosti dovolují, dohodnout na změně pracovních podmínek zaměstnanců s cílem zachovat pracovní místa zajištěním přežití podniku, závodu nebo části podniku nebo závodu.

[...]

4. Členské státy přijmou vhodná opatření s cílem zamezit zneužívání úpadkového řízení k tomu, aby zaměstnanci pozbyli práv vyplývajících z této směrnice.“

Nizozemské právo

BW

9 Podle článku 7: 663 Burgerlijk Wetboek (občanský zákoník, dále jen „BW“) je automatickým důsledkem převodu podniku přechod práv a povinností, které má zaměstnavatel v daném okamžiku v tomto podniku na základě pracovní smlouvy, kterou uzavřel se zaměstnancem, na nabyvatele.

- 10 Článek 7: 666 písm. a) BW stanoví, že tento článek 7: 663 se neuplatní na převod podniku, pokud je prohlášeno, že zaměstnavatel je v úpadku, a podnik náleží do majetkové podstaty.
- 11 Články 7: 663 a 7: 666 písm. a) BW provádějí čl. 3 odst. 1 a čl. 5 odst. 1 směrnice 2001/23.

FW

- 12 Článek 1 odst. 1 Faillissementswet (zákon o konkursu, dále jen „FW“) stanoví, že soud vyhlásí úpadek dlužníka na základě jeho vlastního prohlášení nebo na návrh jeho věřitelů nebo některého z věřitelů, pokud je dlužník v platební neschopnosti a má více než jednoho věřitele.
- 13 Článek 10 FW stanoví, že třetí osoby mají právo vznést námitky proti úpadku po dobu osmi dnů ode dne doručení rozhodnutí o prohlášení úpadku dlužníka.
- 14 Rozsudek o prohlášení úpadku rovněž ustanovuje insolvenčního správce a insolvenčního soudce.
- 15 Článek 68 FW stanoví, že insolvenční správce odpovídá za správu a zpeněžení majetkové podstaty v konkursním řízení. Podle vnitrostátní judikatury musí zohlednit zájmy všech věřitelů, ale i kolektivní zájmy, včetně zájmů souvisejících s ochranou zaměstnanosti.
- 16 Podle článku 40 FW může insolvenční správce vypovědět pracovní smlouvy pracovníků zaměstnaných dlužníkem v úpadku při dodržení výpovědní doby v délce maximálně šesti týdnů.
- 17 Podle článku 64 FW podléhá insolvenční správce dohledu insolvenčního soudce, který ověřuje, zda insolvenční správce nepřekračuje své pravomoci, jedná v zájmu všech věřitelů a řádně plní svůj úkol.

Postup pre-pack

- 18 Předkládající soud popisuje *pre-pack* jako vnitrostátní praxi vycházející z judikatury, která umožňuje v rámci likvidace majetku dlužníka připravit prodej celého podniku nebo jeho části za účelem zvýšení pravděpodobnosti, že věřitelé budou uspokojeni v plném rozsahu.
- 19 Přípravy na prodej spočívají zejména ve sjednání dohody s jedním nebo více zájemci, na jejímž základě bude dotčený podnik zcela nebo zčásti převeden po prohlášení úpadku dlužníka. *Pre-pack* se liší od ostatních prodejů předcházejících prohlášení úpadku v tom smyslu, že prodejní transakce organizované v jeho rámci jsou připraveny insolvenčním správcem nazvaným „zamýšlený insolvenční správce“, který podléhá dohledu insolvenčního soudu nazvaného „zamýšlený insolvenční soudce“. Jsou určeni příslušným soudem a jejich postavení, jakož i funkce jsou vymezeny judikaturou Hoge Raad der Nederlanden (Nejvyšší soud Nizozemska).
- 20 Z předkládacího rozhodnutí vyplývá, že podle uvedené judikatury je úkol „zamýšleného insolvenčního správce“ stanoven soudem, který jej určí, a na základě informací poskytnutých tímto soudem nebo „zamýšleným insolvenčním soudcem“ určeným za tímto účelem. „Zamýšlený insolvenční správce“ musí stejně jako insolvenční správce zohlednit ve fázi předcházející prohlášení úpadku hájit zájmy všech věřitelů, ale i kolektivní zájmy, včetně zájmů souvisejících s ochranou zaměstnanosti. „Zamýšlený insolvenční správce“ může stejně jako insolvenční správce nést odpovědnost z důvodu pochybení při výkonu jeho funkcí.

- 21 Předkládající soud upřesňuje, že zapojení „zamýšleného insolvenčního správce“ a „zamýšleného insolvenčního soudce“ je v postupu *pre-pack* zásadní, neboť jsou zpravidla při pozdějším prohlášení úpadku jmenováni insolvenčním správcem a insolvenčním soudcem pro konkursní řízení. Při plnění svých úkolů během postupu *pre-pack* musejí mít na zřeteli rovněž zákonem stanovené poslání, které budou plnit po prohlášení úpadku.
- 22 „Zamýšlenému insolvenčnímu správci“ a „zamýšlenému insolvenčnímu soudci“ tedy přísluší připravit převod celého podniku nebo jeho části před prohlášením úpadku právnické osoby, jíž tento podnik patří, s přihlédnutím k zájmu všech věřitelů a ke kolektivním zájmům. Po prohlášení úpadku jsou, bez ohledu na rozsah svého zapojení před úpadkem, coby insolvenční správce a insolvenční soudce povinni posoudit, zda uvedený převod dané zájmy naplňuje, a v záporném případě k uvedenému převodu nepřistoupit.
- 23 Dohoda o převodu podniku připravená v rámci postupu *pre-pack* se uzavírá a provádí až po prohlášení úpadku, když insolvenční správce a insolvenční soudce ustanovení soudem mají své zákonné pravomoci. Obecně mohou posledně uvedení jednat rychle, neboť je zvykem do těchto funkcí jmenovat původního zamýšleného insolvenčního správce a původního zamýšleného insolvenčního soudce.
- 24 Uvedený postup tak umožňuje předejít tomu, aby byl po prohlášení úpadku zcela nebo zčásti zastaven provoz daného podniku, a to ani krátce, a prostřednictvím převodu celého či části podniku, jehož provoz byl zachován (*going concern*), dosáhnout lepší prodejní ceny daného podniku za účelem co nejlepšího uspokojení zájmů věřitelů.

Spor v původním řízení a předběžné otázky

- 25 Skupina Heiploeg (dále jen „bývalá skupina Heiploeg“) se skládala z několika společností působících v oblasti velkoobchodu s rybami a plody moře, jakož i souvisejících činností. V účetních letech 2011 a 2012 bývalá skupina Heiploeg vykázala značné ztráty. Kromě toho Evropská komise uložila v listopadu 2013 čtyřem společnostem uvedené skupiny pokutu ve výši 27 milionů eur za účast na kartelové dohodě.
- 26 S ohledem na závažné finanční obtíže bývalé skupiny Heiploeg nesouhlasila žádná banka s financováním uložené pokuty. Po uložení pokuty se tedy zvažovala možnost zahájit postup *pre-pack*. Za tímto účelem bylo několik společností nezávislých ve vztahu ke skupině Heiploeg vyzváno k předložení nabídky na odkup aktiv bývalé skupiny Heiploeg. Za nejlepší byla považována nabídka společnosti Parlevliet en Van der Plas Beheer BV, a tudíž s touto společností následně pokračovala jednání.
- 27 V odpovědi na návrh bývalé skupiny Heiploeg ustanovil rechtbank Noord-Nederland (soud pro severní Nizozemsko, Nizozemsko) dne 16. ledna 2014 dva „zamýšlené insolvenční správce“ a jednoho „zamýšleného insolvenčního soudce“. Z rozhodnutí o ustanovení vyplývá, že cílem opatření bylo získat co nejvyšší výnos ve prospěch všech věřitelů a poskytnout možnost připravit prodej nebo reorganizaci, vycházejíc ze situace platební neschopnosti. Soud připomněl, že „zamýšlený správce“ a „zamýšlený insolvenční soud“ neměli v rámci postupu *pre-pack* žádné zákonné pravomoci ani poslání, ale byli ustanoveni, aby sledovali, informovali a byli informováni a mohli vyjadřovat svá stanoviska a případně poskytovat rady. Upřesnil, že musí vycházet ze zájmů všech věřitelů, jako kdyby již byla platební neschopnost konstatována, a v případě následného

insolvenčního řízení podat veřejnou zprávu o postupu *pre-pack*. Bývalá skupina Heiploeg byla povinna plně spolupracovat se „zamýšlenými insolvenčními správci“ a „zamýšleným insolvenčním soudcem“.

- 28 Dne 27. ledna 2014 bývalá skupina Heiploeg podala u rechtbank Noord-Nederland (soud pro severní Nizozemsko) návrh na prohlášení úpadku. Následující den uvedený soud návrhu vyhověl a jmenoval jako správce a insolvenčního soudce osoby, které předtím vykonávaly funkci „zamýšleného insolvenčního správce“ a „zamýšleného insolvenčního soudce“.
- 29 Obě společnosti tvořící novou skupinu Heiploeg, zapsané do obchodního rejstříku dne 21. ledna 2014, převzaly většinu obchodních činností bývalé skupiny Heiploeg. Dohoda o převodu aktiv, na základě které byly činnosti bývalé skupiny Heiploeg převedeny na novou skupinu Heiploeg, byla uzavřena dne 29. ledna 2014.
- 30 V souladu s touto dohodou nová skupina Heiploeg převzala pracovní smlouvy přibližně dvou třetin zaměstnanců bývalé skupiny Heiploeg za účelem toho, aby na stejném pracovišti vykonávali činnosti, které vykonávali dříve, a to za méně příznivých pracovních podmínek. Nová skupina Heiploeg získala prostory bývalé skupiny Heiploeg, které používá, a zachovala si téměř stejnou klientelu jako bývalá skupina Heiploeg.
- 31 FNV podala odvolání proti rozsudku prvního stupně, kterým byl prohlášen úpadek bývalé skupiny Heiploeg. Odvolací soud rozsudkem odvolání zamítl, přičemž měl za to, že nová skupina Heiploeg uplatňovala, aniž jí bylo oponováno, že finanční ztráty bývalé skupiny Heiploeg a skutečnost, že banky nebyly ochotny financovat částku pokuty, která byla uložena čtyřem společnostem uvedené skupiny, vedly k tomu, že úpadek uvedené skupiny byl nevyhnutelný. Uvedený soud z toho vyvodil, že byly splněny všechny tři podmínky použití čl. 5 odst. 1 směrnice 2001/23, a že tudíž nová skupina Heiploeg nebyla vázána pracovními podmínkami poskytovanými zaměstnancům před převodem. Uvedený soud měl totiž za to, že při převzetí bývalé skupiny Heiploeg novou skupinou Heiploeg byla zaprvé bývalá skupina Heiploeg předmětem konkursního řízení, zadruhé se dané řízení týkalo likvidace majetku převodce a zatřetí bylo uvedené řízení kontrolováno orgánem veřejné moci.
- 32 FNV podala proti uvedenému rozsudku kasační opravný prostředek k Hoge Raad der Nederlanden (Nejvyšší soud Nizozemska), v němž tvrdila, že poslední dvě podmínky stanovené v uvedeném ustanovení nebyly splněny v případě postupu *pre-pack*, a z tohoto důvodu převod bývalé skupiny Heiploeg na novou skupinu Heiploeg podléhal ustanovením směrnice 2001/23, takže zaměstnanci bývalé skupiny Heiploeg měli být považováni za zaměstnance, kteří vstoupili do pracovního u nové skupiny Heiploeg při zachování jejich pracovních podmínek.
- 33 Předkládající soud uvádí, že podle článku 7: 663 BW přecházejí práva a povinnosti, které v okamžiku převodu podniku vyplývají pro zaměstnavatele z pracovní smlouvy uzavřené mezi ním a zaměstnancem pracujícím v tomto podniku, v důsledku převodu podniku na nabyvatele. Uvádí, že toto ustanovení se podle čl. 7:666 písm. a) BW nicméně neuplatní na převod podniku, pokud je prohlášeno, že zaměstnavatel je v úpadku, a podnik náleží do majetkové podstaty. Uvedený soud dodává, že daná ustanovení vnitrostátního práva, která provádějí směrnici 2001/23, musí být vykládána v souladu s danou směrnicí.

- 34 Předkládající soud rovněž připomíná, že hlavním cílem postupu *pre-pack* je dosáhnout při likvidaci majetku dlužníka nejvyšší možné míry uspokojení všech věřitelů a druhotně postup *pre-pack* přispívá k zachování části pracovních míst. Kromě toho upřesňuje, že veřejná kontrola v konkursním řízení není narušena postupem *pre-pack*, který konkursnímu řízení předchází.
- 35 Pokud jde o věc v původním řízení, předkládající soud uvádí, že je nesporné, že bývalá skupina Heiploeg byla předmětem konkursního řízení ve smyslu čl. 5 odst. 1 směrnice 2001/23. Nicméně s ohledem na judikaturu Soudního dvora předkládající soud vyjadřuje pochybnosti ohledně toho, zda postup *pre-pack* ve věci v původním řízení splňuje obě ostatní podmínky stanovené v čl. 5 odst. 1 směrnice 2001/23, tedy zda tento postup zaprvé může být považován za postup směřující k likvidaci majetku bývalé skupiny Heiploeg, a zadruhé, zda je pod kontrolou orgánu veřejné moci.
- 36 Za těchto podmínek se Hoge Raad der Nederlanden (Nejvyšší soud Nizozemska) rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžné otázky:
- „1) Musí být čl. 5 odst. 1 směrnice 2001/23/ES vykládán v tom smyslu, že je splněna podmínka ‚konkursního řízení nebo obdobného úpadkového řízení, které bylo zahájeno s cílem likvidace majetku převodce‘, pokud
- a) je úpadek převodce neodvratný a převodce je tak skutečně v platební neschopnosti
  - b) cílem konkursního řízení podle nizozemského práva je dosáhnout co nejvyššího výnosu pro všechny věřitele likvidací majetku dlužníka, a
  - c) se postupem *pre-pack* před prohlášením úpadku připraví převod (části) podniku, který je pak uskutečněn až po prohlášení úpadku; přičemž
  - d) se soudem ustanovený ‚zamýšlený insolvenční správce‘ před prohlášením úpadku musí řídit zájmy všech věřitelů, jakož i společenskými zájmy, jako například zájmem na zachování pracovních míst, na což musí dohlížet také soudem ustanovený ‚zamýšlený insolvenční soudce‘,
  - e) je cílem postupu *pre-pack* umožnit v následujícím konkursním řízení takový způsob likvidace, kdy je prodána část pokračujícího fungujícího podnik patřícího do majetku převodce, takže je dosaženo nejvyššího možného výnosu pro všechny věřitele a pracovní místa zůstanou pokud možno zachována, a
  - f) je podoba řízení zárukou, že tento cíl je skutečně rozhodující?
- 2) Musí být čl. 5 odst. 1 [této] vykládán v tom smyslu, že je splněna podmínka ‚konkursního řízení nebo obdobného úpadkového řízení, které probíhá pod dohledem příslušného orgánu veřejné moci‘, pokud je převod (části) podniku připraven postupem *pre-pack* před prohlášením úpadku a uskutečněn po prohlášení úpadku a
- a) [na tyto přípravy] před prohlášením úpadku dohlíží ‚zamýšlený insolvenční správce‘ a ‚zamýšlený insolvenční soudce‘, kteří byli ustanoveni soudem, avšak nedisponují právními pravomocemi
  - b) ‚zamýšlený insolvenční správce‘ podle nizozemského práva se před prohlášením úpadku musí řídit zájmy všech věřitelů a jinými společenskými zájmy, jako například zájmem o zachování pracovních míst, na což musí také dohlížet ‚zamýšlený insolvenční soudce‘,
  - c) úkoly ‚zamýšleného insolvenčního správce‘ a ‚zamýšleného insolvenčního soudce‘ se neliší od úkolů insolvenčního správce a insolvenčního soudce,
  - d) smlouva, na jejímž základě se podnik převádí a která byla připravena během postupu, byla uzavřena a splněna až po prohlášení úpadku;
  - e) soud může při prohlášení úpadku ustanovit insolvenčním správcem jiného než ‚zamýšleného insolvenčního správce‘ a insolvenčním soudcem jiného než ‚zamýšleného insolvenčního soudce‘,

- f) pro insolvenčního správce a insolvenčního soudce platí stejné nároky na objektivitu a nezávislost, které platí pro insolvenčního správce a insolvenčního soudce v konkursním řízení, jemuž nepředcházela *pre-pack*, a ti jsou nehledě na míru svého zapojení před prohlášením úpadku na základě svých právních pravomocí povinni přezkoumat, zda převod (části) podniku připravovaný před prohlášením úpadku je v zájmu všech věřitelů a – v případě záporné odpovědi na tuto otázku – rozhodnout, že se převod neuskuteční, zatímco jsou i nadále oprávněni z jiných důvodů – například protože tomu brání jiné společenské zájmy, jako je hodnota zaměstnání – rozhodnout o tom, že převod (části) podniku připravovaný před prohlášením úpadku nebude uskutečněn?“

K předběžným otázkám

K první otázce

- 37 Podstatou první otázky předkládajícího soudu je, zda má být čl. 5 odst. 1 směrnice 2001/23 vykládán v tom smyslu, že podmínka stanovená v tomto článku, podle níž se články 3 a 4 této směrnice nevztahují na převod podniku, pokud je převodce předmětem konkursního řízení nebo obdobného úpadkového řízení, které bylo „zahájeno s cílem likvidace majetku převodce“, je splněna, pokud je převod celého podniku nebo jeho části – před zahájením konkursního řízení, jehož cílem je likvidace majetku převodce a během něhož je uvedený převod uskutečněn – připraven v rámci postupu *pre-pack*, jehož cílem je umožnit v konkursním řízení likvidaci fungujícího podniku (*going concern*), která co nejlépe uspokojí zájmy všech věřitelů a v co největší míře zachová zaměstnanost.
- 38 Úvodem je třeba zaprvé připomenout, jak uvedl generální advokát v bodech 44 a 45 svého stanoviska, že zavedení výjimky stanovené v čl. 5 odst. 1 směrnice 2001/23 představuje kodifikaci judikatury Soudního dvora. Ačkoli totiž směrnice Rady 77/187 neobsahovala v tomto ohledu žádné zvláštní ustanovení o likvidaci, Soudní dvůr zejména v rozsudcích ze dne 7. února 1985, Abels (135/83, EU:C:1985:55) a ze dne 25. července 1991, d'Urso a další (C-362/89, EU:C:1991:326), připustil – s ohledem na zvláštnosti, jimiž se s ohledem na sociální právo vyznačuje úpadkové právo, jako jsou speciální řízení, jejichž cílem je vážení různých zájmů, zejména zájmů různých kategorií věřitelů – možnost odchýlit se od použití systému individuální ochrany zaměstnanců, pokud je převedený podnik, nebo jeho část, předmětem řízení, které bylo „zahájeno s cílem likvidace majetku převodce“.
- 39 Soudní dvůr tak v bodě 25 rozsudku ze dne 7. prosince 1995, Spano a další (C-472/93, EU:C:1995:421), rozhodl, že se směrnice 77/187 nevztahuje na převody, k nimž došlo v rámci řízení, jejichž cílem je likvidace majetku převodce, jako je úpadkové řízení dotčené v rozsudku ze dne 7. února 1985, Abels (135/83, EU:C:1985:55), nebo řízení o nucené likvidaci podle italského práva, o které se jednalo v rozsudku ze dne 25. července 1991, d'Urso a další (C-362/89, EU:C:1991:326), avšak vztahuje se na převod podniků, které jsou předmětem řízení, jejichž cílem je zachování činnosti podniku.
- 40 Je třeba upřesnit, že ve věci, ve které byl vydán rozsudek ze dne 25. července 1991, Urso a další (C-362/89, EU:C:1991:326), rozhodoval Soudní dvůr, pokud jde o otázku, zda si zaměstnanci při převodu podniku zachovali nároky vyplývající z počtu let služby odpracovaných před převodem, podle vnitrostátní právní úpravy, která stanovila řízení o mimořádné správě podniků, se dvěma typy účinků pro posledně uvedené. Uvedená věc se vyznačovala zaprvé tím, že se na převáděný podnik mohl vztahovat režim nucené likvidace, jehož účinky jsou srovnatelné s účinky úpadku,

a zadruhé tento podnik mohl, i když by podléhal uvedenému režimu, pokračovat v činnosti pod vedením likvidačního správce po dobu, jejíž způsob výpočtu stanovil zákon. V posledně uvedeném případě měl daný správce sestavit program, jehož provádění muselo být povoleno kontrolním orgánem a který měl v co největším možném rozsahu a s přihlédnutím k zájmům věřitelů obsahovat plán reorganizace slučitelný s hlavními směry průmyslové politiky, a zvláště označovat provozovny, které mají obnovit činnost, a provozovny, které mají být rozšířeny, jakož i provozovny a jednotky podniku, které mají být převedeny. Uvedená právní úprava tedy měla odlišné charakteristiky podle toho, zda nařízení o nucené likvidaci rozhodlo o pokračování činnosti podniku, či nikoli (rozsudek ze dne 25. července 1991, Urso a další, C-362/89, EU:C:1991:326, body 27 až 30).

- 41 Soudní dvůr měl za to, že první z těchto účinků je srovnatelný s úpadkem, neboť se týká likvidace majetku dlužníka za účelem kolektivního uspokojení věřitelů, takže převody, k nimž došlo v tomto rámci, musí být vyloučeny z působnosti směrnice 77/187 (rozsudek ze dne 25. července 1991, Urso a další, C-362/89, EU:C:1991:326, bod 31). Naproti tomu měl za to, že pokud je sledován druhý účinek, spočíval cíl řízení o mimořádné správě hlavně v nastolení rovnováhy podniku umožňující zajistit jeho činnost do budoucna. Takto sledovaný hospodářský a sociální cíl totiž nemůže vysvětlit ani odůvodnit, aby v případě, že je dotčený podnik předmětem úplného nebo částečného převodu, jeho zaměstnanci pozbyli práv, která jim tato směrnice přiznává za podmínek, které stanoví (rozsudek ze dne 25. července 1991, Urso a další, C-362/89, EU:C:1991:326, bod 32).
- 42 Zadruhé je třeba konstatovat, že první otázka obsahuje skutkové a procesní okolnosti, které podle předkládajícího soudu buď nebyly uvedeny v předkládacím rozhodnutí, které vedlo k přijetí rozsudku ze dne 22. června 2017, Federatie Nederlandse Vakvereniging a další (C-126/16, EU:C:2017:489), nebo ve věci, v níž byl vydán uvedený rozsudek, neexistovaly, a v důsledku toho brání tomu, aby ve věci v původním řízení byla použita odpověď, kterou Soudní dvůr poskytl v uvedeném rozsudku.
- 43 Soudní dvůr v bodě 47 téhož rozsudku zejména rozhodl, že čl. 5 odst. 1 směrnice 2001/23 vyžaduje, aby bylo konkursní nebo obdobné úpadkové řízení zahájeno za účelem likvidace majetku převodce, a připomněl, že podle jeho judikatury nesplňuje tuto podmínku řízení, jehož cílem je pokračování v činnosti dotčeného podniku.
- 44 Co se týče rozdílů mezi těmito dvěma druhy řízení, Soudní dvůr dodal, že řízení má za cíl pokračování v činnosti tehdy, když má zachovat provozuschopnost podniku nebo jeho životaschopných částí. Řízení, jehož cílem je likvidace majetku, má naproti tomu maximalizovat kolektivní uspokojení věřitelů. Přitom ačkoliv není vyloučeno, že tyto dva cíle, které sleduje dané řízení, se mohou do jisté míry překrývat, hlavním cílem řízení, jehož účelem je pokračování v činnosti podniku, je každopádně záchrana dotčeného podniku (rozsudek ze dne 22. června 2017, Federatie Nederlandse Vakvereniging a další, C-126/16, EU:C:2017:489, bod 48).
- 45 S ohledem na charakteristiky postupu *pre-pack*, které uvedl předkládající soud ve věci, v níž byl vydán rozsudek ze dne 22. června 2017, Federatie Nederlandse Vakvereniging a další (C-126/16, EU:C:2017:489), zejména na skutečnost, že cílem postupu bylo zabránit náhlému ukončení činnosti dotčeného podniku ke dni prohlášení úpadku, za účelem zachování hospodářské hodnoty uvedeného podniku, tak pracovních míst, měl Soudní dvůr v bodě 50 daného rozsudku za to, s výhradou přezkumu předkládajícím soudem, že uvedený postup v konečném důsledku nesměřoval k likvidaci dotčeného podniku, takže ani hospodářský, ani

sociální cíl, který sledoval, nemohl vysvětlit, ani odůvodnit – když daný podnik nebo jeho část byly předmětem převodu – že jeho zaměstnanci budou zbaveni svých práv, které jim přiznala směrnice 2001/23.

- 46 Na rozdíl od skutkových okolností v uvedené věci, předkládající soud v tomto řízení uvádí, že v okamžiku zahájení dotčeného postupu *pre-pack* byla platební neschopnost převodce nevyhnutelná a že jak konkursní řízení, tak postup *pre-pack*, který mu předcházel, se týkaly likvidace majetku převodce, o jehož úpadku bylo ostatně rozhodnuto. Uvedený soud uvádí, že hlavním cílem všech uvedených řízení, která vedla k této likvidaci, bylo dosažení maximálního výnosu pro všechny věřitele.
- 47 Je rovněž nesporné, že v projednávaném případě došlo k převodu dotyčného podniku v konkursním řízení, jehož cílem bylo zpeněžit veškerý majetek bývalé skupiny Heiploeg, tedy podniku převodce.
- 48 V tomto ohledu je třeba konstatovat, že vzhledem k tomu, že čl. 5 odst. 1 směrnice 2001/23 rozlišuje mezi „převodcem“ a „podnikem“, „závodem“ nebo „částí podniku nebo závodu“ náležejícími uvedenému převodci, je třeba odlišit celkovou hospodářskou činnost převodce od jednotlivých činností jednotlivých subjektů zahrnutých do jeho likvidovaného majetku.
- 49 Ze znění čl. 5 odst. 1 směrnice 2001/23 vyplývá, že působnost tohoto ustanovení a v důsledku toho odchylka, kterou stanoví, se neomezuje na podniky, závody nebo části podniku nebo závodu, jejichž provoz byl s konečnou platností ukončen před převodem nebo po něm.
- 50 Uvedený čl. 5 odst. 1 totiž tím, že stanoví, že práva a povinnosti, které pro převodce vyplývají z pracovní smlouvy nebo pracovního poměru platných ke dni převodu, nepřecházejí na nabyvatele, pokud jsou splněny podmínky stanovené v tomto ustanovení, implikuje, že musí být možné převést dosud činný podnik nebo jeho část, přičemž se na něj vztahuje odchylka stanovená v uvedeném ustanovení. Tímto postupem směrnice 2001/23 předchází riziku, že dotčený podnik, závod nebo část podniku nebo závodu ztratí hodnotu před tím, než nabyvatel převezme v rámci úpadkového řízení zahájeného za účelem likvidace majetku převodce část aktiv a/nebo činností převodce, které jsou považovány za životaschopné. Cílem této odchylky je tedy vyloučit vážné nebezpečí snížení celkové hodnoty převáděného podniku nebo životních a pracovních podmínek zaměstnanců, které by bylo v rozporu s cíli Smlouvy (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 25. července 1991, d'Urso a další, C-362/89, EU:C:1991:326, bod 31, jakož i citovaná judikatura).
- 51 Tento výklad čl. 5 odst. 1 směrnice 2001/23 není vyvrácen skutečností, že převod podniku, závodu nebo části podniku nebo závodu, který byl uskutečněn v průběhu konkursního řízení nebo obdobného úpadkového řízení zahájeného za účelem likvidace majetku převodce, byl připraven před zahájením tohoto řízení, jelikož dané ustanovení se nevztahuje na období předcházející zahájení dotčených konkurzních nebo úpadkových řízení. Toto konstatování je potvrzeno odstavcem 2 uvedeného článku 5, z něhož jasně vyplývá, že výjimky, které stanoví, se týkají případů, kdy se články 3 a 4 této směrnice použijí na převod uskutečněný „v průběhu“ úpadkového řízení zahájeného vůči převodci.
- 52 Pokud tedy hlavní cíl postupu *pre-pack* následovaného konkursního řízení spočívá v tom, že se v návaznosti na konstatování platební neschopnosti převodce a na likvidaci jeho majetku dosáhne nejvyššího možného vyplacení všech jeho věřitelů, daný postup a řízení společně v zásadě splňují druhou podmínku stanovenou v čl. 5 odst. 1 směrnice 2001/23.

- 53 V tomto ohledu je třeba v každé konkrétní situaci ověřit, zda uvedený postup *pre-pack* a dotčené konkursní řízení skutečně směřují k likvidaci podniku z důvodu platební neschopnosti převodce, a nikoli pouze k jeho reorganizaci. Mimoto by mělo být zjištěno, nejen zda je hlavním cílem uvedeného postupu a dotčeného řízení co nejlépe uspokojit zájmy všech věřitelů, ale rovněž zda provádění likvidace prostřednictvím převodu fungujícího podniku (*going concern*) nebo jeho části, jak byla připravena v rámci postupu *pre-pack* a uskutečněna v návaznosti na konkursní řízení, umožňuje dosáhnout hlavního cíle. Použití postupu *pre-pack* pro účely likvidace společnosti má tedy za cíl umožnit zamýšlenému insolvenčnímu správci a zamýšlenému insolvenčnímu soudci, které soud po prohlášení úpadku společnosti, maximalizovat uspokojení zájmů věřitelů.
- 54 Ze spisu, který má Soudní dvůr k dispozici, však vyplývá, že dotčený postup *pre-pack* se řídí výhradně pravidly vytvořenými judikaturou a že jeho uplatňování jednotlivými vnitrostátními soudy není jednotné, takže v tomto ohledu je zdrojem právní nejistoty, jak uvedl generální advokát v bodě 83 svého stanoviska. Za takových okolností přitom nelze mít za to, že postup *pre-pack* zavedený judikaturou předkládajícího soudu poskytuje rámec pro provedení výjimky obsažené v čl. 5 odst. 1 směrnice 2001/23, takže nesplňuje požadavek právní jistoty.
- 55 Z toho vyplývá, že bez ohledu na úvahy uvedené v bodech 47 až 53 tohoto rozsudku, je třeba na první otázku odpovědět tak, že čl. 5 odst. 1 směrnice 2001/23 musí být vykládán v tom smyslu, že podmínka, kterou stanoví, podle níž se články 3 a 4 této směrnice nevztahují na převod podniku, pokud je převodce předmětem konkursního řízení nebo obdobného úpadkového řízení, které bylo „zahájeno s cílem likvidace majetku převodce“, je splněna, pokud je převod celého podniku nebo jeho části – před zahájením konkursního řízení, jehož cílem je likvidace majetku převodce a během něhož je uvedený převod uskutečněn – připraven v rámci postupu *pre-pack*, jehož hlavním cílem je umožnit v konkursním řízení likvidaci fungujícího podniku a co nejlépe uspokojit zájmy všech věřitelů a v co největší míře zachovat zaměstnanost, za podmínky, že je takový postup *pre-pack* regulován právními a správními předpisy.

Ke druhé otázce

- 56 Podstatou druhé otázky předkládajícího soudu je, zda čl. 5 odst. 1 směrnice 2001/23 musí být vykládán v tom smyslu, že podmínka, kterou stanoví a podle které se články 3 a 4 této směrnice nevztahují na převod podniku, závodu nebo části podniku nebo závodu, pokud konkursní řízení nebo obdobné úpadkové řízení probíhá „pod dohledem příslušného orgánu veřejné moci“, je splněna, jestliže je převod podniku nebo jeho části připraven „zamýšleným insolvenčním správcem“ pod kontrolou „zamýšleného insolvenčního soudce“ v rámci postupu *pre-pack* před prohlášením úpadku, a jestliže je dohoda o dotčeném převodu uzavřena a provedena po prohlášení úpadku směřujícího k likvidaci majetku převodce.
- 57 Za účelem odpovědi na tuto otázku je třeba připomenout, jak Soudní dvůr uvedl ve svém rozsudku ze dne 22. června 2017, Federatie Nederlandse Vakvereniging a další (C-126/16, EU:C:2017:489, bod 53), a jak potvrdil předkládající soud, postup *pre-pack* předcházející prohlášení úpadku směřujícího k likvidaci majetku převodce má základ v judikatuře a nemá základ v nizozemských právních či správních předpisech.
- 58 Pokud jde konkrétně o postup *pre-pack* dotčený ve věci, v níž byl vydán rozsudek ze dne 22. června 2017, Federatie Nederlandse Vakvereniging a další (C-126/16, EU:C:2017:489), Soudní dvůr na základě spisu, který mu byl předložen, v bodě 54 uvedeného rozsudku rozhodl, že uvedený postup neprobíhal pod dohledem příslušného soudu, nýbrž pod vedením podniku, který vede

jednání a přijímá rozhodnutí, jimiž se připravuje prodej podniku v úpadku. V bodě 55 uvedeného rozsudku měl za to, že „zamýšlený správce“ a „zamýšlený insolvenční soudce“ formálně nemají žádnou pravomoc a ze strany orgánu veřejné moci nad nimi není vykonáván žádný dohled. Mimoto měl za to, že jelikož insolvenční soudce okamžitě po zahájení konkursního řízení udělil souhlas k převodu připravenému během postupu *pre-pack*, musel být uvedený soudce před zahájením tohoto řízení informován a s převodem souhlasit. Soudní dvůr z toho v bodě 57 téhož rozsudku vyvodil, že s ohledem na tyto charakteristiky může postup *pre-pack* do značné míry zbavit jakýkoliv případný dohled nad konkursním řízením ze strany příslušného orgánu veřejné moci jeho obsahu, a nemůže tudíž splňovat podmínku dohledu takového orgánu uvedenou v čl. 5 odst. 1 směrnice 2001/23.

- 59 V projednávané věci je třeba konstatovat, že předkládající soud, který připomíná, že „zamýšlený správce“ a „zamýšlený insolvenční soudce“, ačkoli jsou jmenováni soudem, nemají žádnou zákonnou pravomoc při výkonu svých funkcí během postupu *pre-pack*, v předkládacím rozhodnutí uvádí různé skutečnosti, které mohou zpochybnit posouzení provedené Soudním dvorem v bodě 57 rozsudku ze dne 22. června 2017, Federatie Nederlandse Vakvereniging a další (C-126/16, EU:C:2017:489), takže je možné, že uvedené posouzení nelze použít ve věci v původním řízení.
- 60 Konkrétně je třeba uvést, že podle předkládajícího soudu se postavení a funkce „zamýšleného správce“ definované soudem, který jej jmenuje, nebo oznámením „zamýšleného insolvenčního soudce“ určeného za tímto účelem, podstatně neodlišují od postavení a funkcí insolvenčního správce v konkursním řízení. „Zamýšlený insolvenční správce“ může být stejně jako insolvenční správce činně odpovědným za pochybení při výkonu svých funkcí a jeho osobní odpovědnost je posuzována na základě stejných kritérií, jako jsou kritéria použitelná na insolvenčního správce. „Zamýšlený insolvenční soudce“ – podobně jako insolvenční soudce – zajišťuje v rámci postupu *pre-pack*, který předchází prohlášení úpadku, kontrolu „zamýšleného insolvenčního správce“, aby posledně uvedený nepřekročil své pravomoci a jednal v zájmu všech věřitelů. Soud, který jmenoval „zamýšleného insolvenčního správce“ a „zamýšleného insolvenčního soudce“, v případě pozdějšího insolvenčního řízení kontroluje, zda uvedené osoby postupovaly v souladu se všemi údaji, které jim byly poskytnuty, a v opačném případě by v okamžiku prohlášení úpadku jmenoval insolvenčním správcem a insolvenčním soudcem jiné osoby.
- 61 Předkládající soud upřesňuje, že ve věci v původním řízení, i když dohoda, na jejímž základě byl podnik převeden, byla připravena během postupu *pre-pack*, nebyla tato dohoda dosud uzavřena v okamžiku prohlášení úpadku bývalé skupiny Heiploeg. Po zahájení konkursního řízení přítom insolvenční správci a insolvenční soudce, kteří byli pověřeni zajišťováním průběhu konkursu a byli jmenováni soudem za tímto účelem, měli zákonem stanovené pravomoci v tomto smyslu a podléhali stejným požadavkům objektivitě a nezávislosti, které platí pro insolvenčního správce a insolvenčního soudce jmenované v případě úpadku, kterému nepředcházela postup *pre-pack*. Byli tedy povinni posoudit, zda převod životaschopných částí podniku bývalé skupiny Heiploeg připravený před prohlášením úpadku byl uskutečněn v zájmu všech věřitelů. V důsledku toho provedení takového postupu *pre-pack*, jako je postup dotčený ve věci v původním řízení, nemá podle předkládajícího soudu vliv na kontrolu, která bude později prováděna v průběhu konkursního řízení příslušným orgánem veřejné moci, tedy insolvenčním správcem a insolvenčním soudcem, kterou upravuje FW.
- 62 V tomto ohledu je třeba konstatovat, že vzhledem k tomu, že „zamýšlený insolvenční správce“ a „zamýšlený insolvenční soudce“ jsou jmenováni soudem příslušným pro postup *pre-pack* a tento soud nejen definuje jejich úkoly, ale při pozdějším zahájení konkursního řízení dohlíží na

jeho průběh, přičemž rozhoduje o jmenování či nejmenování těchto stejných osob insolvenčním správcem a insolvenčním soudcem v úpdkovém řízení, existuje na základě této skutečnosti kontrola „zamýšleného insolvenčního správce“ a „zamýšleného insolvenčního soudce ze strany příslušného orgánu veřejné moci.

- 63 Toto posouzení je podpořeno skutečností, že převod připravený v průběhu postupu *pre-pack* se uskutečňuje až po zahájení konkursního řízení, jelikož insolvenční správce a insolvenční soudce mohou odmítnout přistoupit k tomuto převodu, domnívají-li se, že je v rozporu se zájmem věřitelů převodce, jehož majetek má být zlikvidován. Kromě toho, jak vyplývá ze spisu, který má Soudní dvůr k dispozici, „zamýšlený insolvenční správce“ musí nejen podávat zprávy o svém řízení přípravné fáze ve zprávě o úpadku, ale rovněž může být jeho odpovědnost založena za stejných podmínek jako odpovědnost insolvenčního správce. Navíc je nesporné, že k zásahu „zamýšleného správce“ v rámci postupu *pre-pack* dochází pod dohledem „zamýšleného insolvenčního soudce“, a tudíž příslušného soudu, přičemž posledně uvedený může, domnívá-li se, že „zamýšlený insolvenční správce“ neplní úkol, který mu byl zadán soudem, nahradit tohoto správce jinou osobou nebo bránit ukončení postupu *pre-pack*.
- 64 Je třeba rovněž upřesnit, že za účelem plnění úkolů, které jsou jim svěřeny v rámci postupu *pre-pack*, jakož i v rámci konkursního řízení, „zamýšlený insolvenční správce“ a „zamýšlený insolvenční soudce“ jsou od přípravné fáze konkursu, kterou představuje postup *pre-pack*, vedeni k tomu, aby koordinovali své kroky, provedli posouzení jednotlivých možností převodu a posoudili dohodu o převodu, kterou případně budou muset schválit a naplnit při zahájení konkursního řízení. V důsledku toho doba, která uplyne mezi zahájením konkursního řízení a podpisem dohody připravené v rámci postupu *pre-pack*, nemůže být jako taková použita jako kritérium pro posouzení, zda příslušný orgán veřejné moci mohl či nikoli vykonávat kontrolu stanovenou v tomto ohledu.
- 65 Je tudíž třeba mít za to, že skutečnost, že převod celého podniku nebo jeho části je připraven v rámci postupu *pre-pack*, které předchází prohlášení úpadku „zamýšleným insolvenčním správcem“ pod dohledem „zamýšleného insolvenčního soudce“, nebrání tomu, aby byla splněna třetí podmínka čl. 5 odst. 1 směrnice 2001/23.
- 66 S ohledem na výše uvedené úvahy je třeba na druhou otázku odpovědět tak, že čl. 5 odst. 1 směrnice 2001/23 musí být vykládán v tom smyslu, že podmínka, kterou stanoví a podle které se články 3 a 4 této směrnice nevztahují na převod podniku, závodu nebo části podniku nebo závodu, pokud konkursní řízení nebo obdobné úpdkové řízení probíhá „pod dohledem příslušného orgánu veřejné moci“, je splněna, jestliže je převod podniku nebo jeho části připraven „zamýšleným insolvenčním správcem“ pod kontrolou „zamýšleného insolvenčního soudce“ v rámci postupu *pre-pack* před prohlášením úpadku a jestliže je dohoda o dotčeném převodu uzavřena a provedena po prohlášení úpadku směřujícího k likvidaci majetku převodce, za podmínky, že je takový postup *pre-pack* regulován právními a správními předpisy.

K nákladům řízení

- 67 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (třetí senát) rozhodl takto:

- 1) Článek 5 odst. 1 směrnice Rady 2001/23/ES ze dne 12. března 2001 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se zachování práv zaměstnanců v případě převodů podniků, závodů nebo částí podniků nebo závodů musí být vykládán v tom smyslu, že podmínka, kterou stanoví, podle níž se články 3 a 4 této směrnice nevztahují na převod podniku, pokud je převodce předmětem konkursního řízení nebo obdobného úpadečného řízení, které bylo „zahájeno s cílem likvidace majetku převodce“, je splněna, pokud je převod celého podniku nebo jeho části – před zahájením konkursního řízení, jehož cílem je likvidace majetku převodce a během něhož je uvedený převod uskutečněn – připraven v rámci postupu *pre-pack*, jehož hlavním cílem je umožnit v konkursním řízení likvidaci fungujícího podniku a co nejlépe uspokojit zájmy všech věřitelů a v co největší míře zachovat zaměstnanost, za podmínky, že je takový postup *pre-pack* regulován právními a správními předpisy.
- 2) Článek 5 odst. 1 směrnice 2001/23 musí být vykládán v tom smyslu, že podmínka, kterou stanoví a podle které se články 3 a 4 této směrnice nevztahují na převod podniku, závodu nebo části podniku nebo závodu, pokud konkursní řízení nebo obdobné úpadečné řízení probíhá „pod dohledem příslušného orgánu veřejné moci“, je splněna, jestliže je převod podniku nebo jeho části připraven „zamýšleným insolvenčním správcem“ pod kontrolou „zamýšleného insolvenčního soudce“ v rámci postupu *pre-pack* před prohlášením úpadku a jestliže je dohoda o dotčeném převodu uzavřena a provedena po prohlášení úpadku směřujícího k likvidaci majetku převodce, za podmínky, že je takový postup *pre-pack* regulován právními a správními předpisy.

Podpisy